

CODICI
IUSTINIANI

D.N. SACRATISSIMI

PRINCIPIS PP. AVGVSTI

REPETITÆ PRÆLECTIONIS

12
207.31.p.3.

LIBRI XII

Notis DIONYSII GOTHOFREDI LC. illustrati.

Postrema editio prioribus auctior & emendatior.

*Human
112 & 10. a
C. 11. 11. 11. 11. 11.*

Sumptibus LAURENTII ANISSON.

M. DC. LXII.

IMPRESSUM IN REGIA

NOBILISSIMO,
CLARISSIMOQVE VIRO
FABRO PYBRACIO,
Regij Consistorij Consiliario,
SENATVS PARIISIENSIS PRÆSIDI,
ILLVSTRISSIMI DVCIS ANDEGAVENSIS,
fratris Regis Vnici, Cancellario.

DIONYSIVS GOTHOFREDVS I. C. S. P. D.

Is te scirem (vir clarissime) quantum auctoritatis inter nostros, tantum sapientia
atque humanitatis à natura consecutum: vix auderem frontem huius operis de tuo ri-
tulo atque nomine munire, aut in tuum patrocinium, tuamque tutelam aperte dare.
Nam & hac commentatio à me suscepta, præstantiorem artificem, plus temporis etiam
atque otij, & ne quid omittam, potentioris extrarium præsidium postulabat. Neque
ambigo, quin vilitati publica plus re ipsa deberi possit, quam à me nunc præstetur. Sed tamen non
ignoras, creditores vel oblatam debiti portionem accipere nonnunquam à Pratore compelli. Malè audi-
re solet frenerator, si acerbè exigit. Quod si ita iure usurparum, de reliquis posthac videro: quibus dissol-
uendis, quin idoneus fiam, non dubito: si vel tuum suffragium semel interuenerit. De meo in Codicem
incepto ne quid dicam amplius, quam quod à me alibi iam scriptum, dictumque est: visum fuit & hoc
inter cetera legentibus profuturum, Romanorum consulum temporibus, qua singulis penè Codicis legibus
addita, annos salutis nobis redonata, subiungi. Quoto enim spatio temporis singula cuiusque Tituli
leges à se, aliorumque Titulorum capitibus distent, facilius potest animaduerti: meaque opinione id
quoque conferet ad ea, qua in speciem pugnare videntur, concilianda. Cuius obseruationis nec te latet,
haud minimam inter nostros utilitatem esse. Qualecunque tandem illud sit, quod à me strictim Codici ad-
notatum, in eoque præstitum est, tuo nomini viro ac libens dico, voueoque. Id cum dignitati, tum vir-
tuti, ac sapientia tua, iure ac merito debetur: cuius monumenta ut breuia (veterum sapientum more)
ita sempiterna posteris reliquisti. Certè eloquentia, ac prudentia civilis, sacrum Regij consistorium, se-
natus, nationes etiam exteras testes habuisti. Neque id mirum, cum inter maiores atque gentiles tuos,
infinitos propè Scauolas possis numerare, à quibus ut virtute superari noluisti: ita, felicitate summa,
magnis honoribus illos anteceluisse videris, quos D E V S Optimus Maximus diuissimè tibi conseruet,
prorogæque. V A L E. Datum pridie Kalendas Augusti. M. D. LXXXIII.